

2 SPOR
FREJA RØRKÆR MADSEN
TOPPENS AFGANGSFILM 2017

INT.

PÅ MUSEUM

DAG

Alma (20 år) står alene og beundrer et maleri på et kunstmuseum. Der er helt stille på museet og kun få andre gæster. Der spilles noget klassisk musik i baggrunden. Hun går videre og kigger på en række andre malerier, og hun stopper en gang i mellem for at studere detaljerne nærmere. Hendes telefon ringer, og stilheden på museet brydes. Baggrundsmusikken fader ud. Alma bliver forskrækket revet ud af sin drømmeverden. De andre gæster på museet kigger vredt på Alma, og Alma smiler undskyldende. Det er hendes mor, der ringer. Hun overvejer et øjeblik at slukke telefonen, men ombestemmer sig hurtigt og taler telefonen.

ALMA (næsten hviskende)

Hej mor, hvad er der?

Man hører en højlydt kvindestemme fra telefonen, der skælder hende ud. Alma svarer med korte svar som: ja, nej og undskyld. Alma begynder at gå for at komme ud fra museet.

ALMA

Ja undskyld, jeg skal nok komme hjem nu

Skærmen fader til sort, og titlen kommer frem.

EXT.

UDE PÅ GADEN

DAG

Alma følges med to veninder, Frida 19 år og Nana 20 år. De går og fjoller og snakker. Snakken falder på hvad de skal efter sommerferien, og Alma bliver stille.

FRIDA

Jeg glæder mig virkelig til snart at komme i gang igen med at lave noget efter ferien, jeg er begyndt at kede mig lidt

NANA

Ja også mig, jeg glæder mig bare til at komme ud at rejse og bare lave noget andet end at være herhjemme og arbejde. Er du også ved at være klar til uni?

FRIDA

Ja, jeg glæder mig helt vildt, men jeg er også lidt spændt på, hvordan det er. Alma, har du egentligt fået svar fra kunstakademiet?

Frida og Nana retter deres opmærksomhed mod Alma, hvilket hun ikke bryder sig om, så hun kigger ned i jorden.

ALMA (tøvende)

Ja

De stopper alle tre op foran Almas hus, der er et almindeligt hus med en græsplæne, der trænger til at blive slået. Frida og Nana kigger begge to afventende på Alma.

Nana

Og? Hvad skrev de så?

Alma overvejer kort, hvad hun skal svare.

ALMA

Ja, jeg kom ind

Hun smiler et lidt halvhjertet smil.

FRIDA

Ej tillykke mand, hvor er du sej!

Nana og Frida er begejstrede på Almas vegne, hvilket smitter af på Alma, der nu smiler et oprigtigt smil.

NANA

Hvad har din mor sagt til det?

Almas smil blegner en smule.

ALMA

Jeg har faktisk ikke fået det sagt endnu, for jeg bliver jo nød til at flytte herfra...

FRIDA

Årh ja, det kan jeg godt se, men tror du ikke, at hun synes, at du bare skal rejse?

ALMA

Det ved jeg faktisk slet ikke, men jeg har tænkt mig at fortælle hende om det i aften, så må jeg jo se, hvad hun synes

Almas kigger frem fra gardiet, banker på ruden og gør tegn til at Alma skal komme ind. Alma vinker tilbage, og moden laver igen tegn til at hun skal komme ind.

ALMA

Jeg bliver vist nød til at gå nu, men vi ses

Alma krammer Nana og Frida farvel.

NANA

Vi ses, og jeg krydser fingre for at det går fint

FRIDA

Vi ses

Alma begynder at gå op mod huset. Hendes mor venter oppe i døren.

MODEREN

Har du haft en god dag? Og hvad var det i snakkede om?

ALMA (lettere fraværende)

Det var ikke noget, og den har været helt fint. Hvad med dig?

Alma og hendes mor går ind i huset, og hendes mor begynder at brokke sig over hendes dag. Alma lytter ikke rigtigt efter og lukker døren til huset efter dem, men inden kaster hun et misundeligt blik efter hendes veninder.

INT.

HJEMME I HUSET

DAG-AFTEN

Alma og hendes mor står inde i gangen. Deres gang er klinisk og indrettet sparsomt. På væggen hænger der billeder af Almas mor, hvor hun klatre i bjerge, løber og cykler, forskellige diplomer fra maratons og tegninger Alma engang har lavet. Deres samtale fortsætter fra før.

MODEREN

... så ja, jeg har bare været herhjemme, som jeg plejer

Moderen kigger ned på hendes ben, der sidder ubevægelige i kørestolen, og Alma kigger skyldigt væk. Hun tager hendes jakke og hendes sko af.

ALMA

Kan du huske det der kunstakademi, jeg fortalte dig om?

Alma siger ordrene langsomt og kigger forsigtigt på moderen.

MODEREN

Ja, det der lå i København ikke? Hvad er der med det?

Alma kigger væk for at undgå øjenkontakt med moderen og ser utilpas ud. Hendes mor ser skeptisk ud. Alma mister modet og trækker i land igen.

ALMA

Øm, der var ikke noget specielt. Jeg går ud og begynder på aftensmaden

Alma begynder at gå mod køkkenet. Moderen rynker brynene og ser en smule forvirret ud.

MODEREN

Okay... jeg sidder bare i stuen

INT.

STUEN OG KØKKENET
TIDLIG AFTEN

Alma er i køkkenet og står og laver mad, mens hun nynner. Hun sætter en gryde med pasta over, og begynder at skære grøntsager. Man kan høre lyden fra moderen tv inde i køkkenet. Der krydsklippes til stuen. Stuen er halvmørk og sparsomt indrettet, så moderen lettere kan komme rundt med hendes kørestol. Der står en enkelt tom lænestol foran tv'et. Moderen sidder og zapper lidt rundt med et tomt ansigtsudtryk, indtil hun finder et program. Alma står stadig og skærer grøntsager, man kan se, at hun prøver at tage sig sammen til at fortælle hendes mor om kunstakademiet. Hun går hen i døren til stuen.

ALMA

Mor, jeg har fået svar fra kunstakademiet

Moderen er stadig meget optaget af serien og lytter ikke rigtigt efter, hvad Alma siger.

MODEREN

Jamen, det er da fint skat

Alma ser en smule forvirret ud og prøver en gang til.

ALMA

Jeg er blevet optaget på kunstakademiet

Denne gang fanger hun moderens opmærksomhed. Alma kigger afventende for hendes reaktion.

MODEREN

Nå ja, men det er da flot, skat, virkeligt flot...

Moderen tøver, og Alma kigger overrasket op på hende med et lille smil.

MODEREN

Men du har ikke tænkt dig at starte, vel?

ALMA

Hmm altså, jeg har tænkt lidt over det, og jeg tror, at det kunne være spændende at prøve

MODEREN

Jamen, det er jo dit eget valg

ALMA

Ja, det er det

Alma vender tilbage til køkkenet og forsætter med at skære grøntsager.

MODEREN (hæver stemmen)

Men skat, er du sikker på, at du ikke vil fortryde det? Er det ikke bare en hobby?

Gryden med pastaen begynder at koge, og Alma tænker over, hvad hun skal svare. Hun vender sig mod stuedøren

ALMA (hævet stemme)

Men det er min drøm, og jeg havde aldrig troet, at jeg ville komme ind, så jeg bliver nød til at tage chancen.

MODEREN

Jeg forstår godt, hvad du mener skat, men er du ikke for ung til at tage sådan en chance? Burde du ikke vente lidt?

Moderens ord går Alma på, og Alma hæver stemmen en smule i takt med hun taler. Lyden for tv'et bliver mere hektisk, og pastaen koger mere over.

ALMA

Jeg ved jo ikke, om jeg kan komme ind igen. Og jeg ved, at jeg vil komme til at fortryde det, hvis jeg aldrig prøver.

Moderen tænker over, hvad hun skal sige, og hæver stemmen en smule.

MODEREN

Det er en stor chance at tage, hvor mange af dem, der går på skolen kommer overhovedet til at kunne leve af deres kunst?

Alma går hen i døren til stuen og hæver stemmen endnu mere.

ALMA

Det er meget eget valg, det sagde du selv, og jeg vælger at tage chancen

MODEREN (bestemt og høj stemme)

Ja, men jeg har også noget at sige, du kan jo ikke bare rejse fra det hele uden videre

Lyden fra tv'et bliver endnu mere hektisk og pastaen begynder langsomt at koge over.

ALMA

Jo, det skal du ikke bestemme

Alma stormer ud af stuen og ind på hendes værelse. Hendes mor ruller efter hende, men Alma lukker smækker døren efter sig.

INT.

ALMAS VÆRELSE

TIDLIG AFTEN

Alma smækker døren til hendes værelse (ideelt kraver hun på en hems). Hendes værelse er fyldt med plakater fra udstillinger, tegninger og kunstartikler. Alma oser af raseri og sætter sig et øjeblik for at koge en smule ned. Hun rejser sig beslutsomt, finder en taske frem og begynder at pakke både tøj, bøger og malerting. Hendes mor banker på døren.

MODEREN

Alma, vi bliver nød til at tale om det her

Alma stopper med at pakke et kort øjeblik, men forsætter med at pakke tingene ned i tasken.

ALMA

Vi har ikke noget at snakke om længere

Moderen fortsætter med at banke på, og Almas værelse bliver mere og mere kaotisk, da hun bare hiver tøj ud af skabet.

MODEREN

Alma? Hvad er det du laver?

Alma kommer ud af døren med hendes taske. Hendes mor forsøger forgæves at følge med Alma ud i gangen, men noget sætter sit fast i hjulet på hendes kørestol. Alma tager hendes jakke og sko på.

MODEREN

Hey, træk lige vejret og lad os snakke om det

Alma ignorerer moderen og går ud af døren, der smækker bag hende. Moderen sidder forvirret tilbage i hendes stol.

EXT. BANEGÅRD
TIDLIG AFTEN

Alma kommer ud af et tog på banegården, hvor der er to spor. Hun stiller sig og kigger på informationstavlen. Det næste tog til København går om 20 minutter. Hun køber en billet til København og sætter sig på en bænk. Over hende hænger der to reklamer, en fra SOSU (eller noget andet trist) og en reklame for en udstilling. Hun kigger rundt på de andre, der venter på togene. En kvinde leger tagfat med hendes lille datter, der griner over hele ansigtet, hver gang hun formår at fange moderen. Alma tager sig selv i at smile. En ung dreng kommer skubbende med sin bedstefar i en kørestol, og en ung far læser et Anders and blad for hans datter. En der står og maler?

STATIONSHØJTALER

Toget til København Hovedbanegård afgår fra spor 2 om 2 minutter. Toget til ? afgår fra spor 1 om 2 minutter

Alma begynder at rejse sig og stiller sig hen til spor 2. Datteren leger stadig tagfat med hendes mor, og Alma bliver lige pludselig i tvivl. De to toge ankommer til stationen. Alma tøver med at gå ind i toget og kigger hen mod toget på spor 1. Hun går mod toget på spor 1 og kigger febrilsk fra den ene til den anden side. De to toge begynder at bippe, og Alma løber ind i det ene tog, man ser ikke hvilket.

INT. INDE I ET TOG TIDLIG AFTEN

Alma kommer ind i toget, og hun sætter sig ved siden af en ældre dame. Alma finder noget papir og en blyant frem og giver sig til at tegne videre på hendes tegning. Den ældre dame kigger med over hendes skulder.

DEN ÆLDRE

Hold da op, hvor er du dygtig! Du kunne da blive professionel, eller det er du måske?

Alma kigger forskrækket op, men tøver ikke med hendes svar.

Alma (koldt)

Nej, det er bare en hobby